

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARD. JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

L'Esperit, alè de vida

Avui celebrem la solemnitat de Pentecosta. Pentecosta té el seu origen en una antiga festa agrícola en la qual s'oferien als déus els primers fruits de la collita de l'any. Més endavant, els jueus celebrarien i celebren avui el moment en què Déu va lliurar la Llei a Moisès al mont Sinai. I els cristians rememorem el dia en què els apòstols van rebre l'Esperit Sant i van ser omplerts d'una força tan gran que els va impulsar a ser testimonis de l'Evangeli en tot el món.

¿Els cristians som conscients de la presència i de l'acció de l'Esperit Sant a les nostres vides? En el llibre dels Fets dels Apòstols, llegim que l'apòstol Pau, en arribar a la ciutat d'Efes, es va trobar amb uns deixebles de Joan el Baptista. Sant Pau, en veure'ls, els va preguntar si, en acceptar la fe, havien rebut l'Esperit Sant, però ells li van respondre que mai havien sentit parlar d'Ell (cf. Ac 19,1-7). Si avui ens ho preguntessin a nosaltres, potser alguns, gairebé després de dos mil anys, respondrien el mateix que aquells deixebles.

La veritat és que l'Esperit Sant, tot i ser el gran oblidat, és sempre present i actiu. És el protagonista de molts passatges de la Sagrada Escriptura. El trobem al principi de la Bíblia col·laborant amb Déu en la creació del món. La terra era un caos i confusió mentre l'Esperit de Déu «planava sobre les aigües» (Gen 1,2). Aquest mateix Esperit és el que, a la sinagoga de Natzaret, inspira Jesús i l'anima a començar la seva missió. És també l'Esperit el que guia, reforça i fa créixer l'Església primitiva i l'Església que peregrina en els nostres dies.

L'Esperit Sant és essencial per a la vida dels cristians. El que va esdevenir per Pentecosta no és solament un fet del passat. L'Esperit segueix bufant i renovant-nos. Ens dona força perquè siguem llum i Bona Notícia per als nostres germans. Gràcies a l'Esperit Sant, l'Evangeli es converteix en Paraula viva que transforma la nostra existència. Gràcies a l'Esperit, Déu és proper, és com un amic que ens ofereix el seu amor i la seva amistat. Ell espera que l'acollim amb fe i que li oferim la nostra col·laboració.

La Litúrgia ens ofereix avui un preciós himne que ens pot ajudar en aquesta festa, és la *Seqüència de Pentecosta*. En aquest himne se'ns descriu l'Esperit com a «Pare dels pobres, (...)». En els treballs sou confort, en les penes sou conhort, en la calor sou temperi». Podem pregar-ho quan ens sentim desanimats i aclaparats per les dificultats de la vida. Us animo a buscar a internet aquesta preciosa pregària.

Benvolguts germans i germanes, preguem a Déu que ens envii el seu Esperit per mantenir sempre encesa la flama de la nostra fe, mantenir viva la comunió i omplir-nos el cor amb el foc del seu amor. Preguem perquè l'Esperit il·lumini el nostre món i el faci més fratern, més just i humà.

ENTREVISTA

El goig de ser sacerdot

ALFONS DE ALARCÓN

«És un goig ser prevere, perquè t'uneixes a Crist d'una forma única, personal i per a l'eternitat». Mn. Alfons és plenament feliç des del moment que va decidir fer el pas d'entrar al Seminari. Per això, anima tots aquells que estiguin en un moment de discerniment perquè ho facin. La seva recomanació és clara: «que sigui sincer amb ell mateix i amb els que el volen ajudar a començar el camí; que tingui confiança absoluta en Déu, en la seva misericòrdia i en l'Església». Mn. Alfons de Alarcón és vicari de la parròquia de Maria Mitjancera de totes les Gràcies, col·laborador de la Pastoral del Sord i Discapacitat, i de la Pastoral de la Salut.

Com vas sentir la crida?

En un moment en què estava disposat a voler trobar el sentit de la meua vida per damunt de tot. Desitjava poder trobar la plenitud i la felicitat, independentment de la vocació a la qual el Senyor em cridés, amb la certesa que si responia que sí seria plenament feliç, perquè estaria fent la seva voluntat. No em vaig treure del cap la importància d'estar atent a allò que el Senyor em demanava perquè així seria feliç jo i Ell.

Ara, la teua vida de servei t'omple de debò. Per què?

El que omple no és tant el que fas, sinó per què o per a qui ho fas en la teua realitat concreta. En el meu cas —en el sacerdoti— visc una intimitat amb Jesucrist que només la puc concretar en la meua crida que és única i això és el que m'omple. Tots hem de procurar fer aquest camí allà on Déu ens envia. Ell és qui m'omple veritablement. Servir, pregar, santificar, intercedir, patir i gaudir, amb i per a l'Església.

A través de les persones febles hi veus el rostre del Crist?

Sí, però no només això. També en els que pateixen aprenç com ells veuen a Crist: això és el que més em fascina: com entén un discapacitat qui és Déu, qui és Jesús... Em commou veure la relació d'amor senzill i sincer que viuen, i m'adono com jo mateix, moltes vegades, em complico o confonc quan tracto amb Déu personalment. És un aprenentatge constant.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Acceptar les responsabilitats i complir amb els compromisos

«He quedat amb la colla; ja estudiaria quan torni; no he avisat a casa i s'està fent tard; ja s'ho deuen pensar que soc amb els amics; hauria de marxar i anar a dormir, demà a les vuit tinc prova de mates; esperaré una mica perquè m'hi trobo tan bé i a més tampoc és tan tard; em saltaré la primera classe perquè tinc son iestic cansat; ahir vaig anar a dormir tard». Aquest enfilall d'actituds i situacions no és general, sortosament, però es produeix amb certa freqüència. Pot afectar tots els àmbits de la vida: escola, família, lleure, activitat laboral, amics, vida afectiva...

Un bon nombre dels nostres adolescents i joves estan instal·lats en una cultura de la immediatesa gratificadora, basada, en moltes ocasions, en l'ètica que tot allò que és possible i ve de gust, és lícit. L'acció educativa que els pares i els educadors desenvolupen i l'acció indirecta dels mitjans de comunicació i de les noves tecnologies demana pararesment en el deure, en l'esforç i en el respecte. El deure entès com allò que s'ha de fer per necessitat o per obligació o perquè ens hi havíem compromès; l'esforç com acció que cal desenvolupar per aconseguir el que ens hem proposat; el respecte com

el que s'ha de tenir en compte i consideració, el que s'ha de tenir present i no es pot obviar ni transgredir. Transmetre, doncs, un capteniment que porta a viure la responsabilitat i el compromís. Deure, esforç i respecte: la seva repercussió en la configuració de la persona —en la seva plenitud i felicitat— i en la configuració dels àmbits socials —espais de solidaritat, de preocupació pel comú i de missió compartida— ens demana una especial atenció i preocupació.

Quan ens endinsem en l'àmbit dels valors, referits a l'educació dels nostres adolescents i joves, a la família, l'escola, els mitjans de comunicació, les noves tecnologies... no se'n pot passar la responsabilitat. En el que hem esmentat com en tants altres aspectes, la col·laboració entre els diversos marcs educatius hauria de comportar l'exercici d'un mateix capteniment pedagògic potenciador de la persona i d'allò més noble que hi ha en el seu interior. Els cristians ho hem de fer sense negligir que «tota l'Escritura és inspirada per Déu i útil per a ensenyar, refutar, corregir, educar en el bé, perquè el qui és home de Déu arribi a la maduresa i estigui sempre a punt per a tota obra bona» (Ef 4,16-17).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Llamada a la santidad

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Releyendo la exhortación apostólica *Gaudete et Exsultate* del papa Francisco, encontramos hermosas referencias a la acción del Espíritu Santo en la santidad. Santidad a la que somos llamados todos nosotros.

«No pensemos solo en los ya beatificados o canonizados —se nos dice—. El Espíritu Santo derrama santidad por todas partes, en el santo pueblo fiel de Dios» y se añade que «fue voluntad de Dios el santificar y salvar a los hombres, no aisladamente, sino conexión alguna de unos con otros, sino constituyendo un pueblo, que le confesara en verdad y le sirviera santamente» (GE 6).

Hemos recibido la gracia del Bautismo, esta vida recibida debe fructificar en un camino de santidad. Dejemos que la gracia de nuestro Bau-

tismo fructifique en un camino de santidad. Que todo esté abierto a Dios y para ello optemos por él, elijamos a Dios una y otra vez (GE 15).

Cierto que nos reconocemos pecadores y a veces podemos sentir el desaliento en el camino, pero no nos podemos acobardar porque tenemos la fuerza del Espíritu Santo para que seamos santos, la santidad, en el fondo, es el fruto del Espíritu Santo en nuestra vida (cf. Ga 5,22-23).

El Señor nos lleva de su mano «cada santo es un mensaje que el Espíritu Santo toma de la riqueza de Jesucristo y regala a su pueblo» (GE 21).

Que la Virgen nos ayude a no tener miedo a dejarnos guiar por el Espíritu Santo. Que ella nos acompañe en un deseo creciente de santidad.

Lectures de la missa diària i santoral

20. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[Gn 3,9-15.20 / Sl 86 / Jn 19,25-34]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels esparters. Sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. ■ Dimarts [Jm 4,1-10 / Sl 54 / Mc 9,30-37].

Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. □ Dimecres [Jm 4,13-17 / Sl 48 / Mc 9,38-40].

Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826). Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. □ Dijous [Is 52,13-53,12 / Sl 39 / Lc 22,14-20].

Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.

24. ■ Divendres [Jm 5,9-12 / Sl 102 / Mc 10,1-12].

Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ■ Dissabte [Jm 5,13-20 / Sl 140 / Mc 10,13-16].

Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana. Sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ † Diumenge vinent, diumenge VIII de durant l'any

(lit. hores: 4a setm.) [Dt 4,32-34. 39-40 / Sl 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28, 16-20].

Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev., fundador de la Congregació de l'Oratori (CO, 1551). Sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües».

Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegrí el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segona lectura, aquest any B, també pot ser: Ga 5,16-25)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

(Jn 20,19-23) (L'Evangelí, aquest any B, també pot ser: Jn 15,26-27;16,12-15)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres».

Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de un viento que soplab fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu le concedía manifestarse.

Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfília, de Egipto y de la zona de Líbia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor. / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segunda lectura, en este año B, también puede ser: Gál 5,16-25)

Hermanos:

Nadie puede decir «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros son del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 20,19-23) (El Evangelio, en este año B, también puede ser: Jn 15,26-27;16,12-15)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

COMENTARI

Envigorits pel do de l'Esperit Sant

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

El primer esclat de vida eclesial cristiana es produeix el dia de la vinguda de l'Esperit Sant sobre els apòstols i la comunitat reunida. És veritat que després de la Resurrecció del Senyor Ell es va manifestar als apòstols i a altres deixebles, de molt diferents maneres. Però també tenim constància que van apareixent diferents dubtes, des del primer moment. Maria Magdalena creu que és un hortolà, qui li parla. Els apòstols, units, però tancats per por, no acaben de creure que hagi ressuscitat.

Els que entristits feien camí cap a Emmaús, no el reconeixen mentre Jesús els parlava caminant al seu costat. Tomàs necessita tocar-lo per poder creure i saber que és viu.

No ens estranyem si, avui, hi ha moltes persones que més o menys creuen que Jesús va ser un personatge important, però no acaben de creure en la seva resurrecció.

Tot i ser el punt fonamental de la nostra fe, no és el que primer es descobreix i s'accepta; és necessari tot un procés que ajudi a passar a creure que Ell és el Fill de Déu Pare, enviat per alliberar-nos i conduir-nos a la seva vida gloriosa i definitiva.

Avui, celebrem que 50 dies després de la Pasqua de Resurrecció, es va produir un esdeveniment impressionant: la vinguda de l'Esperit Sant. Aquest fet va desvetllar tota la comunitat de seguidors de Jesús. Van deixar de tenir por, i van començar a parlar de Jesús amb una fortalesa i convicció extraordinàries, afirmant que era viu i havia ressuscitat d'entre els morts.

Experimentem el gran do de Déu que és l'Esperit Sant: la seva gràcia, la seva força, amb tots els seus dons, i comencen a donar a conèixer el gran missatge i la vida de Jesucrist ressuscitat. Jesús, abans de la seva passió i mort, ja va anunciar als apòstols que els donaria un Protector, que estaria sempre amb ells: i deia: «No us deixaré pas orfes». «L'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us ensenyarà totes les coses i us farà recordar tot el que us he dit.»

Crist ressuscitat està sempre present en la seva Comunitat, en la seva Església, i és l'Esperit Sant qui la guia i la condueix. Ell ens porta a viure en comunió d'amor amb tothom. Invoquem-lo sovint. Deixem-nos guiar per l'Esperit Sant, i tindrem l'alegria i la pau de Déu. No quedarem encerclats, únicament, per les realitats materials que ens envolten.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Ordenació diaconal a la Catedral. El proper dissabte, 25 de maig, a les 19.15 h, el cardenal Joan Josep Omella presidirà l'ordenació de tres diques permanents: Sr. Rafael Cervera, Sr. Manuel Garrido i Sr. Carlos Rubio. La celebració tindrà lloc a l'altar major de la Catedral de Barcelona. (Pla de la Seu, s/n).

500 anys de la dedicació de la Catedral de Sant Feliu de Llobregat. El proper diumenge, 26 de maig, a les 12 h, el cardenal Omella concelebrarà la missa dels 500 anys de la dedicació de la Catedral de Sant Feliu de Llobregat. L'Ofici serà presidit pel nunci apostòlic, Mons. Bernardito Auzá. (Plaça de la Vila, 2).

6a Vetlla eucarística diocesana del Corpus. El proper dissabte, 1 de juny, de 21 a 23 h, a la Basílica de la Sagrada Família, el cardenal Omella presidirà una Vetlla de pregària en ocasió de Corpus Christi. També hi assistiran els bisbes auxiliars, Mons. David Abadías i Mons. Javier Vilanova. Durant la nit, a la Cripta, diversos torns d'adoradors acompanyaran el Senyor. Per a més informació, podeu consultar el web: www.corpusbcn.org

Missa i processó de Corpus. El proper diumenge, 2 de juny, a les 18 h, el cardenal Omella presidirà la celebració eucarística, al Pla de la Seu i a l'Avinguda de la Catedral. Tot seguit, processó amb el Santíssim Sagrament pels carrers del barri Gòtic de la ciutat, que acabarà amb la benedicció i reserva.

AGENDA

Seminari de Vida en l'Esperit. Durant 7 dimarts, del 30 d'abril a l'11 de juny, a les 19 h, escoltem l'anunci del kèrigma i força de l'Esperit Sant, iniciant l'acte amb una lloança i escoltant el tema setmanal. Grup Bona Nova. Sala parroquial de la parròquia de la Mare de Déu de la Bonanova. (Plaça de la Bonanova, 12).

Capella de Nostra Senyora de l'Esperança. Els diumenges 5, 12, 19 i 26 de maig, a les 19 h, vespres de música i esperit. Amb Bernat Bailbé a l'orgue. (c/ de la Palma de sant Just, 2).

Presentació de llibre. El proper dijous, 23 de maig, a les 17.30 h, se celebrarà la presentació del llibre *El tren azul* al col·legi Padre Damián. Hi intervindran Chesca Marfà López, directora de l'escola, Josep Otón, professor i escriptor, Núria Casterà, professora, i Quique Fernández, coordinador de

l'Escola d'Animació Bíblica. (Av. Vallvidrera, 10).

Taller de lectura: La muntanya màgica, de T. Mann. El proper dijous, 23 de maig, a les 18 h, tindrà lloc un taller de lectura sobre el llibre de T. Mann *La muntanya màgica*. Aquest llibre va ser considerat pel seu autor com un Zeitroman, una novel·la sobre el temps. Mann ens parla sobre el món anterior a la Gran Guerra amb totes les seves contradiccions, en les quals van germinar les atrocitats del s. XX europeu. El taller de lectura anirà a càrrec de Simona Škrabec. (c/ Duran i Bas, 9).

Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona. El proper divendres, 24 de maig, a les 20 h, se celebra un nou sopar tertúlia. Aquest cop anirà a càrrec de Neus Forcano, qui ens parlarà d'«Amb set d'aigua viva». Interpretació bíblica inclusiva i universal. A la parròquia de Santa Madrona (c/ Tapioles, 10). Cal confirmar assistència enviant un correu electrònic a: mpcb@professionals-cristians.cat.

Coral Casp. El proper diumenge, 31 de maig, a les 19 h, se celebrarà un concert amb motiu de la celebració del 25è aniversari de la Coral Casp. Serà al col·legi de Jesuïtes del carrer Casp. (c/ Casp, 25).

Per l'Altre Cor Cremat de Barcelona - Ajust al Quart Món. El proper dissabte 1 de juny, a les 20 h, en el marc del 30è Cicle de Música per la Solidaritat, tindrà lloc el concert on s'hi interpretaran obres de: Charles Gounod, Camilla Saint-Saëns, Gabriel Fauré, Maurice Duruflé, César Franck, Georges Bizet. A la parròquia de Sant Agustí. (Plaça de Sant Agustí, 1).

Parròquia Puríssima Concepció. Del 25 de juny a l'1 de juliol, campaments d'estiu al Parc Nacional d'Aigües-tortes (Vall de Boí). Per a nois i noies de 6 a 19 anys. Per a més informació: www.parroquiconcepciobcn.org.

Convivències d'escolans. De l'1 al 5 de juliol, se celebraran unes noves colònies dirigides a nois d'entre 8 a 16 anys seguint els trepidants viatges de sant Pau. Podeu fer la preinscripció en aquest enllaç: <https://forms.gle/kQcQHWTW-fNBmJbZf7>.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

Dignitas Infinita. Sobre la dignidad humana. En aquest llibre de 96 pàgines, editat per San Pablo, el papa Francesc ens recorda els principis fonamentals de la dignitat de tots els éssers humans, que va més enllà de totes les aparenances o característiques de la vida concreta de les persones i pot entendre's com a «infinita» (*dignitas infinita*). Ofereix importants aclariments i elements de reflexió per evitar les freqüents confusions i les violacions greus que sorgeixen actualment: pobresa, guerra, tràfic, abusos sexuals, violència, avortament, maternitat subrogada, eutanàsia, teoria de gènere, canvi de sexe, violència digital...

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

El Espíritu, aliento de vida

Hoy celebramos la solemnidad de Pentecostés. Pentecostés tiene su origen en una antigua fiesta agrícola en la que se ofrecían a los dioses los primeros frutos de la cosecha del año. Más adelante, los judíos celebrarían y celebran hoy el momento en que Dios entregó la Ley a Moisés en el monte Sinaí. Y los cristianos recordamos el día en que los apóstoles recibieron el Espíritu Santo y se llenaron de una fuerza tan grande que les impulsó a ser testimonios del Evangelio en todo el mundo.

¿Los cristianos somos conscientes de la presencia y de la acción del Espíritu Santo en nuestras vidas? En el libro de los Hechos de los Apóstoles, leemos que el apóstol Pablo, al llegar a la ciudad de Éfeso, se encontró con unos discípulos de Juan el Bautista. San Pablo, al verlos, les preguntó si, al aceptar la fe, habían recibido al Espíritu Santo, pero ellos le respondieron que jamás

habían oído hablar de Él (cf. *Hch* 19,1-7). Si hoy nos lo preguntaran a nosotros, quizás algunos, casi después de dos mil años, responderían lo mismo que aquellos discípulos.

La verdad es que el Espíritu Santo, aunque sea el gran olvidado, está siempre presente y activo. Es el protagonista de muchos pasajes de la Sagrada Escritura. Lo encontramos al principio de la Biblia colaborando con Dios en la creación del mundo. La tierra era caos y confusión mientras el Espíritu de Dios «aleteaba sobre las aguas» (*Gen* 1,2). Este mismo Espíritu es el que, en la sinagoga de Nazaret, inspira a Jesús y le anima a comenzar su misión. Es también el Espíritu el que guía, fortalece y hace crecer a la primera Iglesia y a la Iglesia que peregrina en nuestros días.

El Espíritu Santo es esencial para la vida de los cristianos. El acontecimiento que sucedió en

Pentecostés no es solamente un hecho del pasado. El Espíritu sigue soplando y renovándonos. Nos da fuerza para que seamos luz y Buena Noticia para nuestros hermanos. Gracias al Espíritu Santo, el Evangelio se convierte en Palabra viva que transforma nuestra existencia. Gracias al Espíritu, Dios es alguien cercano que nos ofrece su amor y su amistad. Él espera de nosotros que le acojamos con fe y le ofrezcamos nuestra colaboración.

La Liturgia nos ofrece hoy un precioso himno que nos puede ayudar en esta fiesta, es la *Secuencia de Pentecostés*. En este himno se nos describe al Espíritu como «Padre amoroso de los pobres, descanso de nuestro esfuerzo y gozo que enjuga las lágrimas». Podemos rezarlo cuando nos sintamos desanimados y abrumados por las dificultades de la vida. Os animo a buscar en internet esta bella oración.

Queridos hermanos y hermanas, pidamos a Dios que envíe su Espíritu para que mantenga siempre encendida la llama de nuestra fe, mantenga viva la comunión y llene nuestro corazón con el fuego de su amor. Oremos para que el Espíritu ilumine nuestro mundo y lo haga más fraterno, más justo y humano.